

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Krupičkové a soudců Davida Hipšra a Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **M. Z.**, zastoupen JUDr. Davidem Pytelou, MBA, LL.M., advokátem se sídlem Litovelská 1349/2b, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I)** EG.D, a. s., se sídlem Lidická 1873/36, Brno, **II)** CETIN a. s., se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha, **III)** M. M., **IV)** J. M., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2023, č. j. 29 A 15/2021-118,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci se vrací soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce JUDr. Davida Pytely, advokáta, do 30 dnů od právní moci usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Magistrát města Prostějova (dále též „stavební úřad“) vydal dne 22. 9. 2020 k žádosti právního předchůdce osoby zúčastněné na řízení I), dále též „stavebník“, územní rozhodnutí č. j. PVMU 99042/2020 61, jímž rozhodl o umístění stavby s názvem „*Domamyslice, Domamyslická, kabel NN, Handl*“ na specifikovaných pozemcích (dále též „stavba“ nebo „záměr“). Současně stanovil dobu platnosti územního rozhodnutí na 5 let. Stavební úřad rozhodoval ve věci podruhé, neboť jeho původní rozhodnutí žalovaný zrušil mimo jiné proto, že se stavební úřad nezabýval odvolacími námitkami ohledně narušení statiky dotčených budov. Proti územnímu rozhodnutí podalo několik účastníků územního řízení (včetně žalobce) opětovně odvolání, která žalovaný zamítl a územní rozhodnutí potvrdil.

II.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji z důvodu nepřislušnosti postoupil Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“). Ten žalobu zamítl. Konstatoval, že napadené rozhodnutí netrpí takovými vadami, aby je musel zrušit bez jednání. K tomu dodal, že žalovaný nepřehlédl námitku týkající se ohrožení podnikání žalobce kvůli umístění kabelové skříně do plotu pozemku parc. č. X. Jádrem sporu krajský soud označil nesouhlas žalobce s umístěním kabelové skříně do nedávno rekonstruované fasády budovy č. p. X a rozpojovacího kabelového pilíře do oplocení pozemku parc. č. X, na němž žalobce provozuje čerpací stanici LPG. K námitkám, v nichž žalobce žalovanému vytýkal nedostatečné posouzení souladu záměru s veřejným zájmem ve smyslu jeho „opodstatněnosti“, krajský soud uvedl, že účelem stavby je zvýšení kvality a pokrytí území elektrickou energií. Žádost stavebníka o umístění stavby tak podle soudu odpovídá jeho oprávnění plynoucímu ze zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (dále též „energetický zákon“). Na pozemcích žalobce přitom již byla umístěna zařízení distribuční soustavy a vedení elektrické energie. Rekonstrukce musela proto být logicky provedena na jeho pozemcích. Podstatou územního řízení není zkoumání motivací stavebníka. Je na jeho uvážení, jakožto osoby odpovědné za distribuci elektřiny, zda má rekonstrukce ekonomický smysl a je nezbytná. Správní orgány zkoumají pouze splnění požadavků pro vydání územního rozhodnutí, nikoliv vlastní omezení vlastnických práv. Související námitky ohledně zřízení věcných břemen může žalobce vznést ve vyvlastňovacím řízení, případně při mimosoudním jednání. Krajský soud nepřisvědčil ani námitce týkající se absence zakreslení umístění kabelových skříní v projektové dokumentaci. Jednak lze zjistit jejich předpokládanou polohu již z územního rozhodnutí a jeho příloh a dále bude podle dokumentace vlastníkům nemovitostí umožněno se dopředu seznámit s jejich přesným umístěním. Navrhované umístění kabelových skříní na hranice pozemků mimo fasády by pak nezabránilo omezení vlastnického práva z důvodu nutnosti jejich napojení do budov. Správní orgány se vypořádaly správně i s námitkou, že nebude možné uvést fasádu po umístění kabelové skříně do původního stavu. Tato povinnost plyne stavebníkovi z energetického zákona i územního rozhodnutí a v případě nedostatečného zapravení fasády se může žalobce domáhat náhrady škody. Co se týče nebezpečí vzniku požáru čerpací stanice LPG, upozornil krajský soud na to, že daný pozemek je chráněn ochranným pásmem nadzemního elektrického vedení, které nebude záměrem dotčeno. Navíc se již na daném pozemku nachází vedení elektrické energie bez jakékoliv hrozby požáru. K namítanému narušení statiky budovy č. p. X krajský soud uvedl, že stavebník si na popud stavebního úřadu objednal stavebně technický posudek, jehož účelem bylo posouzení vlivu osazení kabelové skříně na statiku objektu. Z posudku vyplynulo, že žalobce odmítl součinnost s jeho provedením i komunikaci. Pokud však sám žalobce namítal hrozbu narušení statiky objektu, aniž by tuto doložil, a současně znemožnil provedení posudku třetí stranou, sám se vystavil riziku, že jeho námitka bude posouzena jako účelová. Jestliže měl skutečný zájem o posouzení možnosti zhoršení statiky provedením stavby, mohl je provést na vlastní náklady, nebo se domluvit na jiném termínu. Žalobce však žádnou aktivitu neprojevil, protože nemůže být jeho námitka úspěšná.

III.

pokračování

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností s odkazem na důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). V té zopakoval své výhrady proti posouzení věci žalovaným. Zopakoval tedy, že stavba nesleduje veřejný zájem s ohledem na to, že před několika lety byla provedena revitalizace stávajícího elektrického vedení, že se nabízelo jiné vhodné řešení, a že stavba může narušit statiku domu, který poškodí bez možnosti nápravy. Záměr proto podle něj zasahuje do jeho vlastnického práva nepřiměřeně. Z hlediska legitimacy cíle podle něj nepostačuje, že se jedná o stavbu pro distribuci energie, respektive o modernizaci elektrické sítě. Žalovanému dále vytkl nedostatečné zjištění vlivu stavby na statiku domu a zásah do práv nabytých v dobré víře, která byla založena provedenou revitalizací. Zopakoval, že projektová dokumentace nestaví najisto, kde se budou rozvodové skříně nacházet a on nemá možnost vyjádřit se ke stavebnímu záměru. Nakonec opětovně upozornil na nebezpečí vzniku požáru na pozemku parc. č. X a svou výhradu, že správní orgány tuto námitku bez bližšího šetření odmítly. Dodal, že se stavbou nově vytvoří plocha ochranného pásma 24 m². V doplnění kasační stížnosti ze dne 1. 11. 2023 stěžovatel předložil závěrečnou zprávu o provedení předběžného stavebně-technického průzkumu ze dne 23. 10. 2023, která má podle něj prokázat, že záměr má zcela zásadní vliv na statiku budovy.

IV.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že ji považuje za nedůvodnou a navrhl, aby ji Nejvyšší správní soud zamítl, případně jako nepřípustnou odmítl. Upozornil na to, že kasační námitky již byly řádně vypořádány žalovaným i krajským soudem a stručně shrnul příslušné odpovědi. Dodal, že stěžovatel v kasační stížnosti nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu. Jeho námitky jsou převzaty z žaloby, a míří výlučně proti rozhodovacím důvodům žalovaného. V souladu se závěry uvedenými v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, je taková kasační stížnost nepřípustná.

[5] Stavebník ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl, aby ji Nejvyšší správní soud zamítl. Dodal, že správní orgány v územním řízení posuzovaly pouze to, zda je předmět jeho žádosti, jak jej navrhl, v souladu s cíli a úkoly územního plánování. Nebyl zde prostor pro posuzování alternativ řešení. Nezbytnost záměru a jeho umístění nemůže dovozovat stěžovatel bez odborných znalostí. Střešní nádobí na dotčeném domě je z roku 1972 a je na hraně životnosti. Napojení domu kabelem ukončeným v pojistkové skříně je zcela standardním a běžným způsobem současného distribučního napojení. Obavy z narušení statiky nebo vzniku plísni nejsou ničím podloženy a jsou naprosto spekulativní. Veřejný zájem na distribuci elektřiny je zakotven v zákoně, vyplývá přímo z účelu provozování distribuční soustavy a je v zájmu všech obyvatel, včetně stěžovatele. Další námitky považuje stavebník za účelové a irelevantní.

V.

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Kasační stížnost je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.). Stěžovatel je rovněž zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost je však nepřipustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[8] S ohledem na to, jakým způsobem je kasační stížnost formulována, Nejvyšší správní soud připomíná, že kasační stížnost je mimořádný opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Aby byla kasační argumentace přípustná, musí stěžovatel na rozhodnutí krajského soudu reagovat a konkrétně a kvalifikovaným způsobem zpochybňovat jeho závěry. Míjí-li se kasační argumentace s rozhodovacími důvody krajského soudu nebo nereaguje-li na ně dostatečně tak, aby Nejvyšší správní soud mohl posoudit jejich správnost, je nepřipustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2023, čj. 8 As 80/2023-41). Současně Nejvyšší správní soud nemůže za stěžovatele jakkoliv domýšlet kasační argumentaci, jelikož je vázán důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[9] Dále podle § 104 odst. 4 s. ř. s. platí, že nejsou přípustné kasační námitky, které se opírají o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Připuštění uplatnění skutkových a právních novot v řízení před Nejvyšším správním soudem by fakticky vedlo k popření kasačního principu, na němž je řízení o tomto mimořádném opravném prostředku vystavěno (dále rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2012, č. j. 4 Azs 1/2011-89).

[10] Převzít do kasační stížnosti argumentaci ze žaloby je možné, avšak pouze v rámci cílené polemiky se závěry krajského soudu, případně v rámci poukazu na to, že argumentace v žalobě nebyla krajským soudem vypořádána (a jeho rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné). Účelem kasační stížnosti není ještě jednou před vyšší instancí zopakovat vypořádání žalobních bodů, kterými se již zabýval krajský soud, nýbrž polemizovat se závěry samotného krajského soudu, a tím prověřit jejich zákonnost.

[11] Jak vyplývá z usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 181/2019-63, které trefně zmínil žalovaný, kasační stížnost, která opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., a bude proto jako nepřipustná odmítnuta (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Vyzývat stěžovatele k odstranění této vady (§ 109 odst. 1 s. ř. s.) není v takové situaci namístě. Vždy musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha o to reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznit přílehavou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty žalobní argumenty, které žalobce pokládá za nejpádnější. Obdobně judikoval Nejvyšší správní soud například v usneseních ze dne 24. 3. 2021, č. j. 1 Afs 273/2019-50, ze dne 5. 11. 2020, č. j. 7 Ads 243/2020-14, nebo ze dne 2. 5. 2022, č. j. 6 As 71/2022-16.

[12] Také Ústavní soud v aktuálním nálezu ze dne 14. 5. 2024, sp. zn. II. ÚS 623/23, shledal ústavně konformní ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s.: „Pokud tedy stěžovatel v kasační stížnosti jen reprodukuje žalobní tvrzení a nijak se nevymezí proti rozsudku krajského soudu, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřipustnou.“ Takový postup Ústavní soud ostatně potvrdil již v minulosti, viz např. usnesení ze dne 22. 11. 2022 sp. zn. II. ÚS 1852/22, nebo ze dne 13. 9. 2023 sp. zn. II. ÚS 2349/23. Z citovaného nálezu vyplývá, že podle Ústavního soudu není odmítnutí kasační stížnosti pro nepřipustnost namísto tehdy, pokud se tato sice shoduje se správním žalobou ve většině jejího obsahu, avšak

pokračování

je doplněna o část, ve které stěžovatel, byť jen úsporným způsobem, polemizuje se závěry krajského soudu a tyto zpochybňuje. To se však v případě nynější kasační stížnosti stěžovatele nestalo.

[13] Ač kasační stížnost nekopíruje text správní žaloby doslovně, z jejího obsahu není patrna žádná snaha o reakci na konkrétní závěry krajského soudu. Navíc jsou do jejího textu zasazeny rovněž námitky, které nezazněly v řízení o žalobě, tedy ke kterým se krajský soud nemohl vyjádřit, a které míří výhradně proti rozhodnutí žalovaného. Ačkoliv stěžovatel v bodě I. kasační stížnosti pro rozsudek krajského soudu zavedl zkratku „*napadené rozhodnutí*“, v samotném odůvodnění kasační stížnosti zcela zřetelně brojí pouze proti rozhodnutí žalovaného. Ostatně kasační stížnost postrádá jakoukoliv zmínku o krajském soudu a jeho závěrech, proti kterým se nijak nevymezuje.

[14] Jak již Nejvyšší správní soud výše uvedl, kasační stížnost obsahuje námitky, které nezazněly v řízení před krajským soudem. Jedná se o námitku neprovedení testu proporcionality ve smyslu porovnání veřejného zájmu na umístění stavby s právem stěžovatele na ochranu jeho vlastnického práva. Dále o námitky, že žalovaný nedostatečně komunikoval o možnostech prohlídky domu, a že záměrem dojde k vytvoření ochranného pásma o ploše cca. 24 m², čímž dojde k nepřiměřenému omezení vlastnického práva stěžovatele. Stejně tak stěžovatel v žalobě neformuloval námitku, že je záměrem zasahováno rovněž do jeho práv nabytých v dobré víře v rozporu s § 2 odst. 3 správního řádu. Tvzení, že záměr následuje nedlouho po provedené revitalizaci stávajícího vedení, spojoval stěžovatel v žalobě pouze s jeho zbytečností a absencí veřejného zájmu. Uvedené námitky nezazněly před krajským soudem a ani nijak nesporují závěry krajského soudu. Jsou proto nepřípustné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[15] Ve zbytku pak stěžovatel jen reprodukuje žalobní tvrzení a nijak se nevymezuje proti rozsudku krajského soudu a jeho závěrům, jak bude podrobněji rozebráno.

[16] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že stavba nesleduje veřejný zájem, neboť následuje nedlouho poté, co bylo stávající elektrické vedení revitalizováno a jeho úprava není nutná. Dodává, že veřejný zájem nestačí dovodit z energetického zákona a že byl záměr bez sdělení řádných důvodů upřednostněn nad jeho vlastnickým právem. Námitku téhož obsahu, tj. že záměr není realizován ve veřejném zájmu s ohledem na jeho zbytečnost vyplývající z provedení revitalizace stávajícího elektrického vedení před několika lety, stěžovatel uplatnil již v žalobě. Stejně tak v této souvislosti namítal nadměrný zásah do svého vlastnického práva a považoval za nedostatečný odkaz na to, že se jedná o stavbu elektrického vedení. Krajský soud mu přitom v bodech 20 až 22 rozsudku vysvětlil, že stavebník je provozovatelem distribuční soustavy a odpovídá za distribuci elektrické energie. S odkazem na obsah správního spisu dále uvedl, že dotčená stavba je umísťována právě za účelem zvýšení kvality a pokrytí území elektrickou energií, přičemž řízení bylo vyvoláno žádostí o přeložku vyžadující změnu trasy vedení distribuční soustavy. Záměr tedy podle krajského soudu odpovídá oprávnění plynoucímu z § 3 odst. 2 ve spojení s § 25 odst. 3 písm. e) energetického zákona. Krajský soud dodal, že podle projektové dokumentace se na pozemcích stěžovatele již nachází zařízení distribuční soustavy (konzole) a venkovní vedení, proto musí být výměna logicky provedena i na jeho pozemcích a stavbách, ať už se jedná o umístění kabelových skříní, či o odstranění stávajícího zařízení. Na toto vypořádání

žalobní argumentace stěžovatel v kasační stížnosti nereaguje. Pouze opakuje obsah žalobní námitky, aniž by jakkoliv reflektoval argumentaci krajského soudu. Jelikož krajský soud jeho námitku vyčerpávajícím způsobem vypořádal, nelze v jejím opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu. Taková námitka není přípustná.

[17] Dále stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že sledovaného cíle (řešení záměru) bylo možno dosáhnout bez zásahu do budovy, například umístěním stavby na hranice pozemků, ale žalovaný nevyvinul žádnou snahu o nalezení vhodnějšího řešení. Na obsahově totožnou žalobní námitku, že se správní orgány měly zabývat alternativním řešením dané situace (na hranice pozemků, na pozemky města) a požadovat je po stavebníkovi, krajský soud dostatečně odpověděl v bodě 25 rozsudku. Zde poukázal na to, že i kdyby kabelové skříně byly umístěny mimo fasády budov jen na hranice pozemků, nezabránilo by to omezení vlastnických práv stěžovatele, neboť by stále muselo dojít k napojení těchto skříní do budov. Stěžovatel popsanou odpověď krajského soudu v kasační stížnosti nereflektuje a opakuje žalobní argumentaci. Nesměřuje tak proti rozhodovacím důvodům krajského soudu. Nejedná se totiž pouze o setrvání na jiném názoru, ale o nereagování na výslovně vypořádanou námitku krajským soudem, proti kterému původní argumentace stěžovatele nemůže obstát.

[18] Také kasační námitku, že v důsledku stavby bude zasaženo do fasády jeho domu způsobem, který nelze zcela napravit a který bude mít za následek zásadní narušení jeho vlastností, uplatnil stěžovatel již v žalobě. Krajský soud na tuto námitku odpověděl vyčerpávajícím způsobem v bodě 26 rozsudku. Připomněl stěžovateli, že stavebník je podle § 25 odst. 8 energetického zákona povinen uvést zasaženou nemovitost do původního stavu a není-li to možné s ohledem na povahu provedených prací, do stavu odpovídajícího předchozímu účelu nebo užívání dotčené nemovitosti. Tuto povinnost mu ukládá i územní rozhodnutí. Krajský soud dodal, že v případě nedostatečného zapravení fasády se stěžovatel může domáhat náhrady škody. Stěžovatel přesto v kasační stížnosti pouze opakuje, že zásah do fasády nebude možné napravit uvedením do původního stavu a že tím může dojít ke zhoršení tepelné izolace, zatékání vody a tvorbě plísní. Ani tato námitka tedy nesměřuje proti rozhodovacím důvodům krajského soudu.

[19] Kasační námitky týkající se neprovedení posouzení vlivu záměru na statiku domu, se pak zcela mýlí s rozhodovacími důvody krajského soudu. Ten stěžovateli vytkl nedostatek součinnosti a vlastní aktivity v souvislosti s provedením posouzení, zda hrozí v důsledku realizace záměru narušení statiky jeho domu, ačkoliv to byl právě stěžovatel, kdo hrozbu takového následku namítal. Podle krajského soudu stěžovatel svým postupem v řízení oslabil sílu této námitky a zpochybnil skutečnost svého zájmu o provedení daného posouzení. Stěžovatel však namísto toho, aby brojil proti uvedenému hodnocení krajského soudu, v kasační stížnosti rozporuje argumentaci žalovaného a namítá nedostatky jeho postupu ve správním řízení. Nejvyšší správní soud nicméně nemůže v řízení o kasační stížnosti věcně posuzovat námitky, které se zcela mýlí s rozhodovacím důvodem rozsudku krajského soudu.

[20] Co se týče namítané nedostatečné přesnosti umístění rozvodových skříní v projektové dokumentaci a nemožnosti stěžovatele vyjádřit se v tomto ohledu ke stavebnímu záměru, krajský soud se touto otázkou dostatečně zabýval v bodě 24 rozsudku.

pokračování

Po seznámení se s projektovou dokumentací konstatoval, že z ní vyplývá alespoň zevrubně jejich umístění a citoval část územního rozhodnutí, která podle něj zajišťuje, že vlastníkům nemovitostí bude umožněno seznámit se dopředu s přesným umístěním kabelových skříní. Uzavřel, že již z územního rozhodnutí a jeho příloh mohou účastníci zjistit předpokládanou polohu kabelových skříní. V kasační stížnosti pak stěžovatel opět pouze opakuje, že projektová dokumentace není přesná, neboť není postaveno najisto, kde se budou rozvodové skříně nacházet a že se nemůže vyjádřit k záměru, když mu nejsou známy jeho podstatné skutečnosti týkající se stavby. Stěžovatel tedy ani v tomto případě nereaguje na výslovně vypořádanou námitku krajským soudem, proti kterému jeho původní argumentace nemůže obstát. Ani tuto námitku proto nelze projednat, neboť nesměřuje proti rozhodovacím důvodům krajského soudu.

[21] Konečně stěžovatel v kasační stížnosti bez reakce na závěry krajského soudu opětovně namítá, že se správní orgány nezabývaly nebezpečím požáru, které vyplývá z umístění kabelové skříně na plotu pozemku, kde provozuje stanici LPG, a vycházely z domněnek, že se požárně-bezpečnostní poměry nezhorší. Krajský soud přitom založil své posouzení obsahově totožné námitky na tom, že se správní orgány touto námitkou zabývaly. Poukázal na to, že daný pozemek je chráněn ochranným pásmem nadzemního elektrického vedení, které nebude umístěvaným zařízením vůbec dotčeno. Zdůraznil, že se již na daném pozemku nachází vedení elektrické energie bez jakékoliv hrozby požáru, což činí námitku stěžovatele účelovou. Je zřejmé, že stěžovatel v kasační stížnosti zdůvodnění krajského soudu zcela pomíjí. Nesetrvává přitom pouze na jiném názoru, ale nereaguje na výslovně vypořádanou námitku krajským soudem, proti kterému původní argumentace stěžovatele neobstojí.

[22] Jak plyne z výše uvedeného, kasační stížnost je zčásti tvořena námitkami, které nezazněly v řízení před krajským soudem (bod [14] tohoto rozsudku) a především námitkami, které nijak nezpochybňují závěry napadeného rozsudku (body [15] až [21] tohoto usnesení). Pro úplnost Nejvyšší správní soud sděluje, že nemohl přihlédnout k závěrečné zprávě o provedení předběžného stavebně-technického průzkumu ze dne 23. 10. 2023, kterou stěžovatel předložil v řízení o kasační stížnosti, neboť podle § 109 odst. 5 s. ř. s. *ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, Nejvyšší správní soud nepřihlíží.*

[23] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že jelikož se kasační stížnost opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nezbylo mu než ji odmítnout pro nepřípustnost podle § 104 odst. 4, § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a § 120 s. ř. s.

[24] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 věty první a § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[25] Podle § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku. V souladu s § 10a odst. 1 téhož zákona k tomu stanovil lhůtu 30 dnů.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. června 2024

Lenka Krupičková
předsedkyně senátu